

М. — Е, какво ще правимъ? като има и градина, коя то обича Радка, нека дадемъ и 110.

В. — Тѣй думамъ и азъ, и ся надѣвамъ да ся възблагодари и Коккона Михалица. Само ако щете да имъ заплатимъ за тры тѣ мѣсяцы, да не ѡ фани другъ: защо ѡ пска и единъ консулъ.

М. — (дава пары тѣ и дума) На, хади варви скоро, за да не ѡ фани другъ.

В. — Ъ, кой ще ѡ хвани. Амъ, да видишь кѡщъ! сега току излезле мастори тѣ отъ вѣтрѣ, сичко то патак-мено.

М. — Тѣй я? е иди скоро.

В. — Азъ думамъ да доведемъ 5—6 жены да ѡ очистѣтъ, да доведемъ и двама трыма мастори да ѡ де-правѣтъ. Защо нѣкоя и друга врата и прозорцы нема, и нѣколко джамове.

М. — Ма ты каза чи сега излезли мастори тѣ отъ вѣтрѣ.

В. — Ачи тѣй зеръ? отидохъ чи имъ казахъ азъ да излязатъ, и зехъ ключа за да не ѡ хвани другъ: тѣи ми казаха завалли тѣ чи иматъ юще за единъ два дена работа, но азъ ся оплашихъ да не ѡ изгубимъ, чи сетѣ гдѣ щехъ да ходѣ да дирѣ другъ, за да ареса на бу-ля Михалица.

М. — Е, хубаво, ами юще колко харчъ треба?

В. — Ъ, малки работы, треба и малко кѣтанѣ: три-десять икосара стѣгать и артисватъ.

М. — (Дава му пары тѣ)

В. — И тѣя сѣ много, но дайте юще 10—20 да имамъ отъ горѣ си: защо незнашь какво ся случаво.

М. — (дава му юще 20) Хади варви сега!

В. — Слуга покорна (отхожда)

М. — (дума самъ) Ахъ! кога ще зема Радка! единъ часа ми ся вижда, като година.